

[Litten Hansen.]

man ikke forundre sig over at se sin realløn forringet, for det var det, der var meningen med dette forlig. Hvorfor søren havde man ellers lavet det på den måde?

Vi er modstandere af forliget, ikke på grund af afgifterne alene, men fordi det rammer de svageste grupper i samfundet, der har de ringeste muligheder for at skaffe sig kompensation for indgrebene. De stærke grupper i samfundet skal såmænd nok finde ud af det. For kapitalejerne og spekulanterne og alle de rigtig store er det selvfølgelig overhovedet ikke noget problem. Selv de bedst organiserede blandt lønarbejderne har muligheden, har chancen i hvert fald, for at skaffe sig delvis kompensation, hvis de forstår at stå sammen i solidarisk kamp imod dette forlig. Men de dårligst organiserede, der ikke har pressions- og kampmidlerne, f. eks. store dele af de lavtlønnede, de uddannelsessøgende, lærlingene, er alle grupper, som kun får lønstigninger i forbindelse med forhandling, i forbindelse med overenskomstforhandlingerne, de overenskomstforhandlinger, som reelt er blevet sat ud af kraft på forhånd, fordi forliget er et overenskomstforlig, der sætter så snævre grænser for forhandlinger, at det må sammenlignes med et diktat. Man har ødelagt dyrtidsreguleringen, men til gengæld har man ingen som helst kontrol med priser og avancer, og det ved man godt. Priserne holder som bekendt ikke op med at stige, fordi lønningerne søges fastholdt. Det foregår som regel den anden vej, hvis der endelig sker noget.

Men hvis man ikke kan blive enige om regnestykket, så kan vi jo bare vente og se, for i løbet af kort tid vil alle og enhver selv kunne registrere, om hans eller hendes og hvor meget hans eller hendes købekraft er ændret eller forringet.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det skal blive meget kort, vi har jo mange flere vigtige dagsordenspunkter foran os. Men jeg føler anledning til at sige til hr. Glistrup, at de bemærkninger, jeg gjorde omkring skattelettelse, lettelse i skatetrykket, de bygger ikke på en forventning om udviklingen, de bygger på det, vi kan

konstatere i dag, den faktiske forskel mellem det reguleringsgrundlag, som personfradrag og skalatrin forhøjes efter, i forhold til, hvis disse forhøjelser ville være sket efter den udvikling, der har fundet sted, målt efter reguleringspristallet.

Jeg skal derudover kun til hr. Glistrup sige, at jeg har her som i forhold til andre indlæg ladet være med at gå ind i en argumentation omkring de ting, vi har hørt utallige gange. Disse synspunkter med udgangspunkt i partiprogrammerne har jeg ladet ligge. Der er ikke i den løsning, der kan gennemføres her, noget parti, der får opfyldt hovedpunkterne i sit partiogram.

Derudover skal jeg kun til hr. Erhard Jakobsen sige, at hvis hr. Erhard Jakobsen havde hørt mit første indlæg, ville han vide, at jeg har sagt meget klart, at det, vi står over for her, betyder, at der skal bæres nogle byrder, de skal bæres af alle i befolkningen, og jeg har lagt vægt på, at man siger disse ting rent ud på samme måde, som jeg ville lægge vægt på, at hr. Glistrup, når han kører sin agitation frem, samtidig fortalte befolkningen de rædsler, de står over for, hvis denne politik fandt et flertal. Det, vi står over for her af byrder, er jo for intet at regne mod konsekvenserne af gennemførelsen af fremskridtspartiets politik.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg skal love skatteministeren, at jeg både her og andetsteds altid vil sige sandheden, den fulde sandhed og intet andet end sandheden, også når jeg taler om, hvad fremskridtspartiets politik vil føre til, nemlig til et lykkeligt Danmark, navnlig for den jævne mand, men ikke for nasserne.

Derudover må jeg sige til skatteministeren, at det simpelt hen ikke kan være rigtigt, det polemiske indslag, han havde over for mig, hvor han sagde, at den skattelettelse, der er tale om med de ca. 800 mill. kr. fra 1976 til 1977 i kraft af pristalsreguleringen, er mere, end hvad prisstigningen betinger. Nu var det jo ikke kirkeministeren, der talte. Jeg tror ikke, det hører under skatteministerens embedsområde at være synsk. Vi ved ikke, hvorvidt priserne fra 1976 til 1977 vil stige mere eller mindre end de 12 pct., personfradraget stiger fra 10.800 kr. til